

УДК 342.9:355.6

DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2022.50.91-94>

О. Капінус, ад'юнкт каф. прав. забезп.

olgakapinus88@gmail.com

ORCID ID 0000-0002-1137-6674

Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського, Київ, Україна

КАТЕГОРІЯ "ВІЙСЬКОВЕ МАЙНО" ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Виокремлено категорії і поняття як форми людського мислення і відповідно до законів логіки проаналізовано, як між собою співвідносяться "майно" та "військове майно" як юридичні категорії. Доведено, що майно за загальним правилом має такі кваліфікаційні ознаки: цивілістична/господарська природа, вартісне визначення та облік у передбаченій законом формі. Щодо військового майна, то поряд з вищевказаними ознаками існують специфічні, які свідчать про адміністративно-правову природу військового майна, особливо з огляду на відносини, предметом яких воно є, а саме: політична зумовленість; централізація управління військовим майном; імперативне регулювання військовим майном; переважання заходів примусового характеру; спеціальний правовий режим військового майна. Зазначено, що законодавець у поняття правового режиму майна вкладає поняття майна, перелік органів, які здійснюють управління ним, особливості його статусу, порядок обліку та списання військового майна, правила щодо його формування і відчуження. Акцентовано увагу на тому, що "юридична категорія" – родове поняття для сукупності правових явищ, фактів, елементи змісту і форми яких надають кожній категорії характерні юридичні риси і відокремлюють її від інших категорій. Зроблено висновок про те, що така юридична категорія, як військове майно, є родовим міжгалузевим поняттям. Визначено, що військове майно як юридична категорія – це державне матеріальне благо з певною економічною, господарською корисністю та властивими характеристиками, яке тимчасово або на постійній основі передається в розпорядження військовим частинам, установам та організаціям для забезпечення виконання завдань ЗС України за призначенням.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, військове майно, майно, поняття, юридична категорія.

Постановка проблеми Широкомасштабна агресія росії проти України показала, наскільки військове майно необхідне для логістичного забезпечення військовослужбовців ЗСУ, а використання військового майна за призначенням на пряму сприяє підтриманню належного рівня обороноздатності нашої держави. З огляду на це постає завдання щодо розуміння категорії "військове майно", що у свою чергу, впливає на вдосконалення адміністративно-правового регулювання у цій сфері.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремим питанням правового режиму військового майна присвячені праці Ю. Кучинського, Е. Бойченка, П. Кондиша, В. Рябчука, С. Іванова та інших вчених. Проте з огляду на те, що правовідносини, пов'язані з військовим майном, досить різноманітні, необхідно визначити поняття військового майна як юридичної категорії з позиції сучасних наукових підходів.

Метою статті є аналіз військового майна як юридичної категорії з огляду на необхідність однакового розуміння та застосування термінології в ході наукового дослідження на підставі наявних нормативних джерел та доктринальних напрацювань.

Виклад основного матеріалу дослідження. На нашу думку, існує необхідність розмежувати категорії та поняття як форми людського мислення і відповідно до законів логіки проаналізувати, як між собою співвідносяться "майно" та "військове майно" як юридичні категорії.

Зауважимо, В. Лисий вказує, що категорії – найбільш загальні поняття, при цьому автор продовжує цю тезу, аргументуючи, що поняття всезагальність, особливість і одиничність містяться в нерозривній єдності, а тому – поняття – це єдність трьох вказаних моментів, а категорії – тільки всезагальні. Звідси логічним є висновок автора про те, що "категорії і є всезагальними поняттями" [1, с. 27].

В Енциклопедії сучасної України вказується, що "категорія" (грец. κατηγορία – обвинувачення, ознака) – загальне поняття, яке відображає універсальні властивості та відношення об'єктивної дійсності, загальні закономірності розвитку матеріальних, природних і духовних явищ; родове поняття, що позначає розряд предметів; група однорідних предметів, явищ, осіб [2]. Відповідно до Українського тлумачного словника "кате-

горія" – це основне логічне поняття, що відбиває найзагальніші закономірні зв'язки і відношення, які існують у реальній дійсності або ж це родове поняття, що означає розряд предметів, явищ і т. ін. або їхню важливу спільну ознаку [3, с. 352].

Як бачимо, термінологічне тлумачення розкриває категорію через "логічне поняття" або ж "родове поняття". Для більш чіткого розуміння категорії необхідно визначити спільні ознаки або властивості категорій. З цього приводу в сучасній науці і у філософії сформувалися кілька підходів:

- категорії – найзагальніші поняття, зазвичай не піддаються визначенню в межах однієї теорії, а часто і в цілому науковому напрямі, дисципліні;
- категорії служать складовими елементами для категоріальних схем (КС), що визначають процедури мислення, також кожна з категорій за рахунок можливостей дешифрування сама є носієм процедурного моменту, тоді як КС виступає робочою програмою;
- категорії використовуються в задачах систематизації знання і пізнавального процесу, де вони відіграють роль позначень для рубрик. Поряд з цими визначеннями категорії сприймаються як метамовні утворення, до яких належать дефініції класів понять;
- категорії – особливі когнітивні одиниці, що забезпечують процеси перенесення знань (Knowledge Transfer) в багатодисциплінарних дослідженнях (МІ);
- категорії фіксують класи знання, етапи та фактори пізнавального процесу, тому вони входять у систему управління знаннями;
- категорії дозволяють пов'язати будь-яке знання з філософією і навпаки, здійснити перехід від неї до будь-якої конкретної галузі знання [4].

У свою чергу, "юридична категорія" є родовим поняттям для сукупності правових явищ, фактів, елементи змісту і форми яких надають кожній категорії характерні юридичні риси і відокремлюють її від інших категорій. Юридичні категорії виступають у ролі фактора схематизації права [5, с. 44]. Звідси можемо зробити логічний висновок, що для нашого дослідження необхідно визначити, як саме співвідносяться "майно" та "військове

майно", а також за допомогою яких характерних юридичних рис ми відрізнятимемо ці категорії.

Розпочинаючи аналіз такої юридичної категорії, як "майно", слід насамперед звернутися до доктрини цивільного права, де майно розглядається у широкому та вузькому значенні. У широкому розумінні майном слід вважати всі майнові блага, з приводу яких виникають цивільні правовідносини (речі, майнові права, результати робіт, послуги тощо). Іншими словами, майном у цивільному праві є все те, що підлягає грошовій оцінці. У вузькому розумінні (ст. 190 ЦК України) майном як особливим об'єктом вважається окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки. Саме на такому розумінні майна базується поділ інститутів цивільного права на речово-правові та зобов'язально-правові [6, с. 143]. Разом з тим, у науці існує точка зору, відповідно до якої майно визначається як матеріальне благо, сукупність предметів матеріального світу, які мають властивості економічної та господарської корисності [7, с. 412]. У ст. 139 Господарського кодексу України майном визнається сукупність речей та інших цінностей (включаючи нематеріальні активи), які мають вартісне визначення, виробляються чи використовуються в діяльності суб'єктів господарювання та відображаються в їхньому балансі або враховуються в інших передбачених законом формах обліку майна цих суб'єктів [8].

Колектив-авторів у термінологічному словнику з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та корупції, визначає, що майно (*англ.* property ['prɒpəti]) – активи будь-якого типу, матеріальні чи нематеріальні, рухомі чи нерухомі, а також правові документи чи інструменти, що надають права на такі активи або їхню частку (The FATF Recommendations General Glossar); будь-які активи, матеріальні чи нематеріальні, рухомі чи нерухомі, виражені в речах чи у правах, а також юридичні документи або акти, які підтверджують право на такі активи або інтерес у них (United Nations Convention against Transnational Organized Crime [9, с. 389].

Погоджуємося з думкою А. Сліпченко, який вказує на відсутність порівняння визначення майна у міжнародному європейському праві та вітчизняному, а також можливість їх повного ототожнення або розширення (звуження) одного з них. Водночас євроінтеграційні процеси України, необхідність рекодифікації цивільного законодавства створюють потребу вивчення досвіду та правової доктрини щодо розуміння майна, які втілюються в міжнародному праві [10, с. 123].

Цікавим є висновок щодо відмінних ознак майна, який робить Б.П. Карнаух, аналізуючи поняття майна у практиці Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ). Вчений виділяє такі ознаки, яким має відповідати те чи інше суб'єктивне право, щоб його можна було визнати майном:

1. Змістова характеристика. Суб'єктивне право може становити майно лише в тому разі, якщо таке право має економічну цінність, яка з більшим або меншим ступенем точності може бути виражена в грошовому еквіваленті. Це, мабуть, найважливіша і цілком необорна вимога.

2. Галузева належність. "Майно" – це категорія цивільного права; право на майно – це суб'єктивне цивільне право, тому майном може бути лише таке право, що є цивільним за своєю природою.

3. Визначеність. Майнове право мусить бути досить визначене, аби бути забезпеченими можливістю судового захисту [11, с. 237].

Отже, ми вважаємо, що майно за загальним правилом має такі кваліфікаційні ознаки: цивілістична/ господарська природа, вартісне визначення та облік у передбаченій законом формі. Щодо військового майна, то поряд з вищевказаними ознаками необхідно дослідити специфічні, які свідчать про адміністративно-правову природу військового майна, особливо з огляду на відносини предметом яких є таке майно.

"Військове майно" також можна розглядати в двох аспектах – нормативному та доктринальному. На нормативному рівні воно визначено в Законі України "Про правовий режим майна у Збройних Силах України", де визначено, що військове майно – це державне майно, закріплене за військовими частинами, закладами, установами та організаціями ЗСУ [12]. У Положенні про організацію роботи санаторно-курортних закладів ЗСУ, затверджене Наказом Міністерства оборони України № 411 від 23.06.2014 р., військове майно визначене як державне майно зі спеціальним статусом, особливості якого та повноваження щодо управління яким регулюються Законом України "Про правовий режим майна у Збройних Силах України", а також іншими актами законодавства з питань управління військовим майном [13]. Тобто у вказаному Положенні також акцентовано увагу на спеціальному статусі військового майна. З цього приводу Ю. Кучинський у статті "Характеристика військового майна: адміністративно-правовий аспект" слушно зазначає, що військове майно є видом державного майна, що свідчить про його публічний характер та неприпустимість створення на його основі приватних збройних сил; у національному законодавстві під військовими частинами розуміються не лише власні військові частини, але й заклади, установи та організації Збройних Сил України; перелік видів військового майна не є вичерпним [14, с. 114].

Отже, у вищезгаданому Законі наведено примірний, невичерпний перелік того, що саме відповідає категорії військового майна: будинки, споруди, передавальні пристрої, усі види озброєння, бойова та інша техніка, боеприпаси, пально-мастильні матеріали, продовольство, технічне, аеродромне, шкіперське, речове, культурно-просвітницьке, медичне, ветеринарне, побутове, хімічне, інженерне майно, майно зв'язку тощо [12].

І. Папуша у статті "Специфіка визначення предмета у посяганнях на військове майно" висловлює думку, що обліковані у військових формуваннях кошти повністю відповідають ознакам військового майна як за формою, оскільки є "товаром, що являє собою еквівалентну форму вартості будь-якого майна", так і за правовим змістом, позаяк належать військовим формуванням [15, с. 91].

П. Кондик зазначає, що будь-яке майно, яке надходить до ЗСУ як у порядку постачання відповідно до державного оборонного замовлення і розподілу в централізованому порядку, так і в порядку його придбання безпосередньо військовими частинами за договорами купівлі-продажу або отримання ними за іншими цивільно-правовими договорами (напр., договорами підряду на капітальне будівництво, контракції сільськогосподарської продукції тощо), набуває статусу військового з моменту закріплення його за конкретною військовою частиною. Тобто самий факт надходження відповідного майна до ЗС ще не тягне за собою набуття спеціального статусу цим майном. Такий статус набувається з прийняттям відповідним органом військового

управління або посадовою особою рішення про закріплення майна за військовою частиною [16, с. 69].

На доктринальному рівні військовим майном називають частину державного майна, яке перебуває в постійному чи тимчасовому розпорядженні військового відомства. У цьому контексті С.В. Рябчук визначає військове майно як об'єкти права державної власності, які закріплені за органами військового управління, військовими установами, частинами на праві оперативного управління для реалізації наданих їм повноважень. До військового майна належить майно та майнові права, набуті військовою частиною в результаті господарської діяльності, яка здійснюється відповідно до закону або передана їй фізичними та юридичними особами як шефська, благодійна допомога [7, с. 413].

Разом з тим, Е. Бойченко, досліджуючи правове регулювання господарської діяльності військових частин ЗСУ, виокремлює поняття "військового майна" (до складу якого віднесено озброєння та військову техніку) та "майна ЗСУ" (останнє є більш широким і містить, окрім військового майна, матеріальні та грошові засоби) за критерієм його оборотоздатності та обґрунтовано доцільність їх законодавчого розмежування, що позбавить законодавця необхідності постійно робити різноманітні застереження щодо окремих видів військового майна, а також дозволить чітко виокремити те майно, яке може використовуватися військовими частинами в господарсько-дохідній діяльності [17, с. 5].

Цікавою є думка С. Іванова, який вказує на те, що зі змісту тексту Положення про військове (корабельне) господарство ЗСУ можна вивести категорії військового майна в кожній військовій частині залежно від функціонального призначення [18, с. 119]. Така думка слушна, але в цьому випадку ми вважаємо, що С. Іванов використовує конструкцію "категорії військового майна" у значенні "група однорідних предметів, явищ", з чого ми робимо висновок про можливість і доцільність врахування поділу на підставі "категорій" для класифікації військового майна. Але це питання потребує окремого наукового пошуку й надзвичайно важливе для розмежування всього масиву військового майна, зокрема і для чіткого розуміння процедури його відчуження.

Окрім того, цікавим на доктринальному рівні є погляд Ю. Кучинського, який визначає такі особливості адміністративно-правового регулювання військового майна: 1) політична зумовленість, що пов'язана з пріоритетністю завдань забезпечення безпеки та оборони держави; 2) чітка централізація управління військовим майном; 3) його імперативне регулювання; 4) превалювання заходів примусового характеру в забезпеченні його збереження та обігу; 5) спеціальний правовий режим військового майна [14, с. 115]. Підтримуємо думку автора як таку, що цілком відображає адміністративно-правову природу режиму військового майна, і вважаємо, що окремим напрямом нашого дослідження має стати вдосконалення адміністративного законодавства щодо процедури відчуження військового майна [19].

Досліджуючи профільний Закон, варто зазначити, що законодавець у поняття правового режиму майна вкладає поняття майна, перелік органів, які здійснюють управління цим майном, особливості його статусу, порядок обліку та списання військового майна, правила щодо його формування і відчуження. Разом з тим, Е. Бойченко зазначає, що правова природа майна ЗС, а також особливості його використання, відображені в нормативно-правових актах, слугують інструментом убезпечення боєздатності військ (сил) і підкреслює, що

правовий режим майна ЗСУ має свої особливості порівняно з режимом майна, закріпленого за більшістю інших державних установ [17, с. 9].

Висновки. Узагальнюючи зазначені підходи до юридичного визначення категорії військового майна, вважаємо, що *військове майно як юридична категорія* – це державне матеріальне благо з певною економічною, господарською корисністю та властивими характеристиками, яке тимчасово або на постійній основі передається в розпорядження військовим частинам, установам та організаціям для забезпечення виконання завдань ЗСУ за призначенням.

Список використаних джерел

1. Лисий В. Категорії і поняття, їхнє співвідношення // Вісн. Львів. ун-ту. Філософські науки, 2012. Вип. 15. С. 22–28.
2. Енциклопедія сучасної України. Категорія. URL: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=11037 (дата звернення: 15.12.2021).
3. Український тлумачний словник : Близько 250 000 слів / укл. та гол. ред. В.В. Бусел. Київ : Перун, 2016. 1692 с.
4. Категорія (філософія). URL: <https://www.wikiwand.com/uk/> (дата звернення: 22.12.2021).
5. Загальна теорія держави і права : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / Л.В. Авраменко та ін. ; за ред. М.В. Цвіка, О.В. Петришина. Харків, 2009. 584 с.
6. Бірюков І.А., Заїка Ю.О. Цивільне право України. Загальна частина. : навч. посіб. Київ : КНТ, 2006. 480 с.
7. Рябчук С.В. Окремі питання правового режиму військового майна в кримінально-правовій політиці України // Актуальні проблеми держави і права, 2010. № 5. С. 412–415.
8. Господарський кодекс України : Кодекс від 16.01.2003 р. № 436-IV. Дата оновлення: 15.05.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15/conv#n1048> (дата звернення: 15.05.2021).
9. Термінологічний словник з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та корупції / А.Г. Чубенко, М.В. Лошицький, Д.М. Павлов та ін. Київ : Ваіте, 2018. 826 с.
10. Сліпченко А.С. Визначення поняття "майно" у праві ЄС та вітчизняному праві // Форум права, 2020. № 61(2). С. 122–130. URL: http://forumprava.pp.ua/files/122-130-2020-2-FP-Slipchenko_13.pdf (дата звернення: 12.03.2022).
11. Карнаух Б.П. Поняття майна у практиці європейського суду з прав людини // Наук. вісн. НЮУ ім. Я. Мудрого, 2018. № 4(22). С. 237–240.
12. Про правовий режим майна у Збройних Силах України : Закон України від 21 вер. 1999 р. № 1075-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1075-14> (дата звернення: 12.03.2022).
13. Положення про організацію роботи санаторно-курортних закладів Збройних Сил України : Наказ Міністерства України від 23.06.2014 р. № 411. Дата оновлення: 10.12.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0995-14> (дата звернення: 10.12.2021).
14. Кучинський Ю.Д. Характеристика військового майна: адміністративно-правовий аспект // Наука і правоохорона, 2016. № 3(33). С. 111–115.
15. Палуша І. Специфіка визначення предмета у посяганнях на військове майно // Вісн. нац. академії прокуратури України, 2013. № 2. С. 89–92.
16. Кондик П.М. Правові аспекти визначення статусу військового майна // Правова держава, 2002. № 5. С. 68–74.
17. Бойченко Е.Г. Правове регулювання господарської діяльності військових частин Збройних Сил України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.04. Одеса, 2015. 22 с.
18. Іванов С.О. Правовий режим майна, закріпленого за військовими частинами // Вісн. Хмельницьк. ін-ту управління та права, 2004. С. 117–123. URL: <http://univer.km.ua/visnyk/640.pdf> (дата звернення: 12.03.2022).
19. Капінус О.Ю. Військове майно як юридична категорія : зб. матеріалів наук.-практ. семінару каф. правового забезпечення. Київ, 24 груд. 2020 р. / за ред. Д.М. Корнієнка, М.М. Прохоренка // Актуальні проблеми правового регулювання діяльності сектору безпеки і оборони ; Міноборони України, Нац. ун-т оборони України імені Івана Черняхівського, 2020. К. : вид-во ТОВ "ТРОПЕА", 2020. 235 с.

References

1. Lysyi, V. (2012) Categories and concepts, their relationship. The Bulletin of Lviv University. Philosophical Sciences Series № 15, 22-28 [in Ukrainian]
2. Encyclopedia of modern Ukraine. Category. http://esu.com.ua/search_articles.php?id=11037 [in Ukrainian]

3. Ukrainian Interpretive Dictionary: About 250,000 words (2016) / incl. and goal. ed. V.V. Busel. Kyiv: Perun, 1692 p. [in Ukrainian]
4. Category (philosophy). <https://www.wikiwand.com/uk/> [in Ukrainian]
5. Avramenko, L.V. etc. (2009). General theory of state and law: ed. for students. jur. higher textbook lock. [in Ukrainian]
6. Biriukov, I.A.; Zaika, Yu.O. (2006) Civil law of Ukraine. The general part. Tutorial. Kyiv: KNT [in Ukrainian]
7. Riabchuk, S.V. (2010) Some issues of the legal regime of military property in the criminal law policy of Ukraine. *Current issues of state and law*. № 5, 412-415. [in Ukrainian]
8. The Commercial Code of Ukraine (2003) The official website of the Verkhovna Rada of Ukraine. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15/conv#n1048> [in Ukrainian]
9. Chubenko, A.H.; Loshytskyi, M.V.; Pavlov, D.M.; Bychkova, S.S.; Yunin, O.S. (2018) Glossary on prevention and counteraction to legalization (laundering) of proceeds from crime, terrorist financing, financing of proliferation of weapons of mass destruction and corruption. Kyiv: Vaite, [in Ukrainian]
10. Slipchenko, A.S. (2020) Definition of "property" in EU and domestic law. *Forum prava*. № 61(2), 122-130 [in Ukrainian]
11. Karnaukh, B.P. (2018) The concept of property in the practice of the European Court of Human Rights. *The Bulletin of Yaroslav Mudryi National Law University*. №4(22), 237-240. [in Ukrainian]
12. On the Legal Regime for Property in the Armed Forces of Ukraine. № 1075-XIV. (1999, September, 21). <https://zakon.rada.gov.ua/go/1075-14>. [in Ukrainian]
13. Regulations on the organization of work of sanatoriums of the Armed Forces of Ukraine №411 (2014). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0995-14> [in Ukrainian]
14. Kuchynskyi, Yu.D. (2016) Characteristics of military property: administrative and legal aspect. *Science and law enforcement*. № 3(33), 111-115 [in Ukrainian]
15. Papusha, I. (2013) The specifics of determining the subject in encroachments on military property. *Journal of the National Prosecution Academy of Ukraine*. № 2, 89-92 [in Ukrainian]
16. Kondyk, P.M. (2002) Legal aspects of determining the status of military property. *Constitutional State*. № 5, 68-74 [in Ukrainian]
17. Boichenko, E.H. (2015) Legal regulation of economic activity of military units of the Armed Forces of Ukraine: Abstract of the dissertation of the candidate of legal sciences: 12.00.04. Odesa. [in Ukrainian]
18. Ivanov, S.O. (2004) Legal regime of property assigned to military units. *The Bulletin of the Khmelnytsky Institute of Management and Law*. P.117-123. [in Ukrainian]
19. Kapinus, O.Iu. (2020) Military property as a legal category. Current issues of legal regulation of the security and defense sector: Proceedings of the scientific-practical seminar of the Department of Legal Support (Kyiv, December 24, 2020) / Ministry of Defense of Ukraine, National University of Defense of Ukraine named after Ivan Chernyakhovsky; Kyiv Faculty of the National Academy of the National Guard of Ukraine; Ed. By D.M. Kornienko, M.M. Prokhorenko. Kyiv: Publishing House LLC "TROPEA" [in Ukrainian]

Надійшла до редколегії 23.05.22

O. Kapinus, Adjunct of the Legal Support Department

olgakapinus88@gmail.com

ORCID ID 0000-0002-1137-6674

The National Defence University of Ukraine named after Ivan Chernyakhovsky, Kyiv, Ukraine

CATEGORY "MILITARY PROPERTY" AS AN OBJECT OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

The article identifies categories and concepts as forms of human thinking and, in accordance with the laws of logic, analyzes how "property" and "military property" are related as legal categories. It is proved that the property, as a general rule, has the following qualifications: civil / economic nature, value determination and accounting in the form prescribed by law. With regard to military property, along with the above features, there are specific ones that indicate the administrative and legal nature of military property, especially given the relationship which is the subject of such property. These are: political conditionality; centralization of military property management; imperative regulation of military property; prevalence of coercive measures; special legal regime of military property. It is noted that the legislator in the concept of the legal regime of property includes the concept of property, the list of bodies that manage this property, the peculiarities of its status, the order of registration and write-off of military property, rules for its formation and alienation. Emphasis is placed on the fact that "legal category" – is a generic concept for a set of legal phenomena, facts, elements of content and forms which give each category characteristic legal features and separate it from other categories. It is concluded that such a legal category as military property is a generic cross-sectoral concept. It is determined that military property as a legal category is a state material good with certain economic, economic utility and inherent characteristics, which is temporarily or permanently transferred to military units, institutions and organizations to ensure the tasks of the Armed Forces of Ukraine.

Keywords: administrative and legal regulation, military property, property, concept, legal category.